

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 20 (413)
2022. gada
6. novembris

Kristus jūsu dēļ kļuvis nabags (sal. 2 Kor 8:9)

Svētdien, 13. novembrī atzīmējam Vispasaules trūcīgo dienu, kurai pāvests Francisks izdevis vēstījumu, atgādinot solidaritātes nozīmi, vēršot skatu uz Jēzu, neaizmirstot līdzās esošo vajadzības. Pateicoties Jēzum, varam piedzīvot „bagātību”, kas ir dievbijīgas zināšanas, šķīstīšanās no grēka, taisnīgums, svētdaršana un daudz citu mums tagad un vienmēr dotu labu lietu (kā teicis sv. Jānis Hrizostoms).

Aiz mīlestības uz cilvēkiem Dieva Dēls uzņēmas mūsu cilvēcisko stāvokli un savas godības iztukšošanu (sal. Fil. 2: 6–8). Viņš kļuva par kalpu, par „dzīvības maizi” (Jņ 6: 35), lai visi gūtu nepieciešamo, saņemtu stiprinājumu mūžīgai dzīvei. Lai dzīve uzvarētu nāvi, mums jāiet Kristus nabadzības ceļš, aiz mīlestības daloties dzīvē, laužot ikdienas dzīves maizi ar citiem.

Bībele atklāj, ka Dievs dzird savas tautas saucienus, un arī mēs esam iestājušies par izmaiņām. Tik daudziem cilvēkiem vēl netiek ievērota viņu cieņa! Tik daudz bezjēdzīgu karu un konfliktu, vardarbības

veidu mūsu zemē! Aizvien tiek apdraudēta augsne, ūdens, gaiss un dzīvās būtnes mūsdienu pasaulē. Mums vajag izmaiņas, mēs gribam izmaiņas. Mums arī jāuztver destruktīvās tendences kā daļa no globālas sistēmas, kas uzspiedusi mentalitāti gūt peļņu par katru cenu bez rūpēm par sociālo iesaistīšanu un dabas izpostīšanu.

Vajag reālas, strukturālas izmaiņas, tādas, kas var ietekmēt visu pasauli, jo globāla atkarība vienam no otra prasa globālas atbildes uz vietējām problēmām. Lai cerības globalizācija aizvieto atmešanas un vienaldzības globalizāciju. Lai izmaiņas spēj atbrīvot no individuālisma jūga, kas ievēda izmisumā.

Mūsu kopējās mājas piedzīvo postu, liels kaitējums tiek darīts ekosistēmai. Tieksmē pēc naudas novārtā paliek kalpošana kopējam labumam. Kad kapitāls kļūst par elku un vada cilvēku lēmumus, kad naudas kāre nosaka visu sociāli – ekonomisku sistēmu, tā posta sabiedrību, paverdzina cilvēkus, iznīcina cilvēku brālību, nostāda vienu pret otru, apdraud zemi, kas ir mūsu kopējās mājas.

(turpinājums 3.lpp.)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 6. novembris.
Parastā liturģiskā laikposma 32. svētdiena. Jēzus Sirds godināšana. Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise par Brigitas veselību; lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par grēcinieku atgriešanos

Svētlietu pasvētīšana

15.00 Sv. Mise par Skaru dzimtu

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 7. novembris.

8.00 Sv. Mise par Igaveņu dzimtu

Otrdiena, 8. novembris.

8.00 Sv. Mise par Lindes un Ģeldes dzimtu

Trešdiena, 9. novembris. Laterāna bazilikas iesvētīšanas gadadiena. Svētki

8.00 Sv. Mise par +Noru un viņas dzimtu

Ceturtdiena, 10. novembris.

Sv. Leons Lielais. Pāvests un Baznīcas doktors. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Anatoliju Šutku

Piektdiena, 11. novembris.

Sv. Mārtiņš no Turonas. Bīskaps. Piemiņas diena. Lāčplēša diena.

8.00 Sv. Mise par Kļavu un Rapu dzimtām; Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 12. novembris. Sv. Jozafats. Bīskaps un moceklis. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Jadvīgu Miezīti

Svētdiena, 13. novembris. Parastā liturģiskā laikposma 33. svētdiena.

Vispasaules trūcīgo diena

8.00 Sv. Mise par +Lūciju, +Regīnu un +Donātu Ruskuljiem;

lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Svētā Mise par Juriju,

Viktoriju, Nikolu, Henrihu – Dieva apredzību ģimenei

15.00 Sv. Mise par +Sofiiju Cimiņu

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 14. novembris.

8.00 Sv. Mise par Pētersonu, Hornu-Butkeviču un Liepiņu dzimtām

Otrdiena, 15. novembris.

8.00 Sv. Mise par Anitu Briedi

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

Trešdiena, 16. novembris

8.00 Sv. Mise par bērniem un jauniešiem

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 17. novembris.

Sv. Elizabete no Ungārijas. Mūķene. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Zinaīdu Meijeri

Rīgas Svētā Jēkaba katedrālespastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrālē: tālr. 67326419

Diak. Gunārs Konstantinovs:

mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –

Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Piektdiena, 18. novembris.**Latvijas valsts svētki**

8.00 Sv. Mise par Saulcerīti Špoģi
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 19. novembris.

8.00 Sv. Mise par Reinvaldu un Pivarūnu
ģimenēm
18.00 Sv. Mise - Dziedināšanas
dievkalpojums

Svētdiena, 20. novembris. Parastā**liturģiskā laikposma 34. svētdiena.****Mūsu Kungs Jēzus Kristus, Vispasaules
Karalis. Lieli svētki. Draudzes svinības.
Vissvētākā Sakramenta adorācija.**

8.00 Sv. Mise par +Lugānu un +Silovu
ģimenēm; lūgšana „Svētais Dievs”
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā Sv. Mise par Ilonu Krastiņu
Cilvēces veltīšanās akts Jēzum Kristum
15.00 Sv. Mise par +Veltu Velčaumu
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par draudzi
*Pilnas atļaidas par cilvēces veltīšanās aktu
Jēzum Kristum Karalim
Ziedojami tiek vākti Rīgas Garīgā semināra
uzturēšanai*

Pirmdiena, 21. novembris.**Vissv. Jaunavas Marijas prezentācija
templī. Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par +Bronislavu Salmani un
+Jāni Vuškānu

**Otrdiena, 22. novembris. Sv. Cecīlija,
jaunava un mocekle. Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par +Agati, +Jāni un +Albertu
Vuškāniem

Trešdiena, 23. novembris

8.00 Sv. Mise par +Emīliju, +Arvīdu un
+Artūru Lazdāniem
16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 24. novembris.**Sv. Andrejs Dung-Laks. Priesteris un
viņa biedri. Mocekļi. Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par +Viesturu Krastiņu

Piektdiena, 25. novembris.

8.00 Sv. Mise par Tāses dzimtu
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 26. novembris.

8.00 Sv. Mise par Vanagu dzimtu

Sākas Adventa laiks**Svētdiena, 27. novembris.****Adventa I svētdiena.**

8.00 Sv. Mise par dzīviem un mirušiem
Veltas Priedules nodomā;
lūgšana „Svētais Dievs”
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā Sv. Mise par Paulīni
Vaišļu 95. gadu jubilejā
15.00 Sv. Mise par Silvijas Salmanes
87. nodzīvotajiem gadiem
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par draudzi

Kristus kļuvis nabags...

(turpinājums no 1.lpp.)

Ikdienas ziņas liek domāt, ka tikai
jārūpējas par sevi, savu ģimeni un
draugiem. Ko darīt kaut vai cīņā pret lielu
korporāciju uzkundzēšanos? Ko darīt savā
vidē, ja ik dienas tiek piedzīvota
diskriminācija un atstumtība? Ko darīt
cerības un ieceru pilnām sirdīm, ja trūkst
reālu risinājumu problēmām? Var darīt
daudz ko. Pazemotie, izmantotie un
trūcīgie var daudz ko darīt. Cilvēces
nākotne lielā mērā ir viņu rokās, cenšoties
organizēt un īstenot radošas alternatīvas,
ar proaktīvu līdzdalību izmaiņas procesos
valstiskā, reģionālā un globālā līmeņos!

Izmaiņas uz labu neiestājas tikai pēc kāda politiska lēmuma un sociālas struktūras maiņas. Sāpīga pieredze māca, ka struktūru maiņas bez prāta un sirds reālas pārveides agrāk vai vēlāk izvērsas birokratizācijā, korupcijā un neveiksmē. Tāpēc jārunā par “maiņas procesu”, kurā sēšana, sēklu laistīšana, uzplaukums aizvietotu ambīciju ieņemt jebkuru pieejamu varas pozīciju un redzēt tūlītējus rezultātus. Vajag izraisīt procesu, nevis ieņemt vietas, atgādina pāvests Francisks.

Lai mūs aizkustina bēdas, ciešanas un sāpes, skatoties acīs konkrētiem cilvēkiem – nabaga strādniekiem, vajātiem imigrantiem, jauniešiem – bezdarbniekiem, izmantotiem bērniem, mātei, kas zaudējusi bērnu apšaudē narkotiku dēļ, tēvam, kas zaudējis meitu verdzībā! Tā nav statistika, bet cietoša cilvēce, mūsu pašu sāpes, mūsu pašu miesa. Tā nav abstrakta teoretizēšana. Vērībā pret citiem lai cenšamies iet kopā uz priekšu.

Jāstrādā bieži ar mazām lietām, vietējās situācijās, ne vienkārši pieņemot netaisnības veidus, bet aktīvi pretojoties pret tiem, vērstoties pret elkdievīgo sistēmu, kas atmet, pazemo un nogalina. Ikdienas tuvums ļauj praktizēt mīlestības bausli balstoties uz idejām vai jēdzieniem, bet uz īstu personīgu satikšanos. Jāturpina sēt pārliecībā, ka agrāk vai vēlāk ievāksies augļi.

Cilvēces nākotne atkarīga ne tikai no vadoņiem, lielām varām un elitēm. Tā būtiski atrodas cilvēku rokās, viņu organizatoriskās spējās pazemīgi un ar pārliecību virzīt izmaiņu procesu. Kristus mūsu dēļ kļuvis nabags, lai mēs kļūtu un paliktu bagāti viņā, darbojoties viņa Garā, spēkā un žēlastībā.

Pirms 100 gadiem...

1922. gada 7. novembrī plkst. 10: 30 Jēkaba baznīcā, kas toreiz atradās luterāņu pārraudzībā, notika dievkalpojums, kurā piedalījās Saeimā ievēlētie mācītāji. Ar Dieva Vārdu, lūgšanām, kora un solo dziesmām klātesošie pirmās Saeimas ievēlētie locekļi, citi valsts darbinieki un draudzes locekļi gatavojās uz pirmo parlamenta sēdi. Sprediķi sacīja Ventspils mācītājs T. Grīnbergs, beigās svētību deva bīskaps Irbe. Plkst. 12 atskanēja lielgabalu šāvieni, kuri vēstīja, ka pirmā Saeima sākusi darbu.

Marsela Prusta nāves simtgade

Franču rakstnieks Marsels Prusts (*Marcel Proust*) dzimis 1871. gada 10. jūlijā netālu no Parīzes slavena ārsta – Romas katoļa - un bagātas, ļoti izglītotas ebrejietes ģimenē. Prusts intelektuāli attīstīts, bet slimīgs (no deviņu gadu vecuma viņš visu mūžu slimoja ar astmu). Pamazām viņš spiests dzīvot slēgtās telpās.

Pabeidzis Kondersjē liceju, Prusts iestājas Sorbonnas Universitātes juridiskajā fakultātē, bet par galveno viņa nodarbošanos jau tolaik kļūst literatūra, izstāžu, koncertu apmeklējumi, kā arī iesaistīšanās augstākās sabiedrības salonu dzīvē.

Pirmās publikācijas Prustam ir jau kopš 1886. gada, kad viņam ir tikai piecpadsmit gadi. 10 gadus vēlāk, 1896. gadā iznāk pirmais nopietnais prozas krājums "Izpriecās un dienas" (*Les plaisirs et les jours*). 1900. gadā viņš sāk vadīt augstāko

aprindu hronikas nodaļu populārajā Parīzes laikrakstā *Figaro*, kur arī publicē literāri kritiskas esejas. 1904. gadā viņš pievēršas tulkojumiem, 8 gadus Prusts velta savam pirmajam romānam "Žaks Santeijs" (*Jean Santeuil*), kas tā arī paliek nepabeigts.

Pēc abu vecāku nāves, pasliktinoties viņa veselības stāvoklim, viņš spiests dzīvot pilnīgā vientulībā. Prusts pilnīgi pievēršas literatūrai. **Mūžībā devās 1922. gada 18. novembrī.**

1919. gadā klajā nāk rakstu krājums "Atdarinājumi un sajaukumi", kurš sastāv no ļoti veiksmīgiem atdarinājumiem, stilizācijām un parodijām par tā laika un mazliet agrāk dzīvojušu autoru (Gonkūri, Balzaks, Flobērs u.c.) darbiem. Vēl jāpiemin esēja "Pret Sentbēvu" (*Contre Saint-Beuve*), ko Prusts bija sācis rakstīt 1908. gadā. Tajā viņš ir mēģinājis definēt literatūras un tās uzdevumu izpratni, kritiski vērtoties pret literatūras

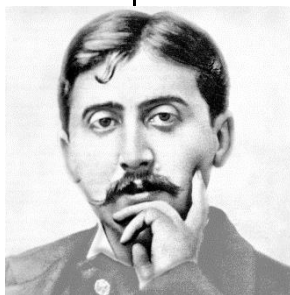
teorētiku Sentbēva pieeju. Pēc Prusta domām, Sentbēva kļūda ir tā, ka viņš literāro darbu skatījis tiešā saistībā un sakarībā ar viņa dzīvi. Prusts iestājās par dzīves un literatūras nošķiršanu: autora darbs nav reducējams uz tā ārējā cilvēka aprakstu. Tāpat viņš akcentē principiālo patvaļīgās atmiņas ietekmi uz iztēli.

Galvenais Prusta darbs ir 7 romānu cikls "Zudušo laiku meklējot", kas rakstīts un publicēts laika posmā no 1913. līdz 1927. gadam. Pirmajai grāmatai vēl nebija panākumu ne pie kritiķiem, ne pie lasītājiem. Slavens Prusts kļuva pēc otrās grāmatas iznākšanas jau pēc Pirmā pasaules kara — 1919. gadā. Par šo grāmatu rakstnieks saņēma arī Gonkūra prēmiju. Pēc tam rakstniekam vairs bija atlikuši tikai trīs

dzīves gadi un gandrīz visu šo laiku viņš pavadīja gultā nerimtīgi strādājot pie nākamajām romāna daļām.

Romānu darbība aptver laiku no 1870. gada līdz Pirmā pasaules kara beigām. Notikumi un raksturi tēloti caur stāstītāja (it kā autora dubultnieka) subjektīvo atmiņu prizmu. Varoņa (stāstītāja) iekšējās dzīves atklāsmē pirmo reizi franču prozā izmantota t. s. apziņas plūsmas metode; vēstījumā apvienoti dažādu literatūras virzienu (impresionisma, romantisma, klasicisma, reālisma) mākslinieciskā tēlojuma paņēmieni. Visa cikla galvenais vadmotīvs ir zudušā un iegūtā laika tēma, kas izpaužas visas romāna daļās.

Marsels Prusts romānā meklē dzīves jēgu. Uztverei pagātnē meklē apslēptu nozīmi, kas varētu iedvesmot uz mākslu. Atklāj it kā apslēptas durvis uz pagātņi – atmiņu caur cilvēka sajūtām bez apzinīgas gribas. Pagātne pārsniedz prāta uztveri un pastāv sajūtu uztverē (fr. val. *sensation*). Viena no ainām: iemērc tajā cepumu

(fr. val. *madelienne*) un atgūst pagātnes dziļās emocionālās pieredzes, zaudēto laiku. Šī pieredze ļauj būt it kā par citu personu – drīzo nāvi pieredz savādāks Marsels, nekā tas, kas to nepieredz. Marsels ir pārveidots, kādā veidā? Neredzamais, sajūtām nepadevies ienaidnieks ir laiks, kas lēni viņu nogalina. Laiks maina, tāpēc cilvēks laika ietvaros nav tā pati persona fiziski, mentāli, eksperimentāli. Laiks liek aizmirst pagātnes pieredzi. Cilvēks mainās jūtās, uzskatos. Atmiņa bez gribas ļauj atrast pazudušo sevi. Uzvarēt laiku var ar ieklausīšanos, smaržām,

garšu, kas saista ar pagātņi. Laikam tad vairs nav varas pār tevi. Pagātņi var saglabāt un caur mākslu gūt nolūku dzīvē.

Šādi var it kā ieskatīties sevī kā spogulī. Lasītājs lasa pats sevi. Katrs var uztvert pagātņi, savu cilvēcību, mēģinājumus cīnīties ar laiku. Tajā jūtams Nīčes iespaids: kad nav Dieva un debesu, māksla kļūst par vienīgo nolūku. Tāpat Freids: apzinīgā pasaule ir tikai aisberga virsotne zemapaizņai.

Prusta romāna desmit atziņas:

1) *Patiesīgums. Kā atrast īsto sevi?* Sociālā, aristokrātiskā Parīzes vide nesa vilšanos. Bērnības atmiņas rosināja mākslinieka iztēli. Pret laiku un mirstību var cīnīties ar mākslu. Patiesīgums pastāv tajā, ka kaut kas kļūst savējais, un Prustam tā bija rakstīšanas māksla. Patiesīgums ir iekšēja degsme disciplinētā mākslinieciskā izpausmē (Nīče).

2) *Ciešanas: kā tās izvērst mākslā?* Prusts ļoti daudz slimoja. Māksla kļuva kā zāles pret ciešanām, bēgšana skaistumā. Māksliniekam jācieš, lai pārvarētu ieradumus, kuri notrulina sajūtas. Ciešanas pilnībā pieredzētas un reizē dziedinātas tad, kad izvērstas mākslas skaistumā.

3) *Laiks: kā to savaldīt?* Uzvarēt laiku ar atmiņām, pateicoties sajūtām. Laiku jāpārsniedz. Dzīve nav īsa vai gara, to nosaka ne garums, bet kvalitāte.

4) *Darbs: kā strādāt kā māksliniekam?* Mazs var kļūt par lielu un liels par mazu. Satikšanās ar sevi, ar citiem. Mākslinieks palīdz saprast pasauli. Iestāšanās par cēloņiem, pievēršanās detaļām.

5) *Izmaiņa, kurā cilvēks atrodas procesā.* Ne tik ļoti ārējas, bet iekšējas izmaiņas: mūsu sajūtas, mīlestība, attieksmes. Cilvēka „es” mainās atbilstoši ieradumiem.

6) *Grāmatas attīsta iztēli, kas atbildīga par mīlestību.* Grāmata kā logs uz iekšējām domām un sajūtām. Lasot grāmatas, aktīvi lasām paši sevi. Iztēle lasīto saista ar lasītāja dzīvi un šādi iztēlē notiek uztveres maiņas. Lasīšana izraisa iztēli, rosina būt radošam.

7) *Radošums jaunām acīm, kas nes īstu atklājumu.* Prusta rakstīšana ir evolucionārais reālisms, apvieno Darvina evolucionāro bioloģiju ar Nīčes filozofiju par mākslu vienreizības radīšanai literatūrā. Henri Bergsons laiku saistīja ar cilvēka iekšējo pieredzi. Sajūtu pieredzes veido cilvēku. Radošums var iestāties vienīgi negaidīti, bez uzspiešanas.

8) *Bailes.* Nākotne paliek nākotnes personu ziņā un nevajadzētu sevi postīt ar bailēm no neveiksmes.

9) *Neko neturēt pie sevis.* Zaudēt var pagātnes atmiņas, mīļotos, pašu mīlestību, pagātnē esošos „sevis” veidus, visu.

Jāmācās neko negūt sev, jo mīlam tikai to, kas nav mūsu īpašumā. Vēlme ļauj visam uzplaukt, ieguvumi visu izposta. Jo mazāk ieguvumu, jo plašākas sajūtu iespējas.

10) *Nozīme: kā nāve dod dzīvei nozīmi?* Nāve galu galā ir svinēta dzīve. Mūsu dzīvēs pieredzam savu nāvi daudzas reizes. Mirst cilvēka pagātnes personības. Aizmirstība ir slepkavība. Mēs dzīvojam un mirstam citos cilvēkos.

Kopumā var secināt, ka sociālie panākumi, atzinība un mīlestība nepastāv ilgi, vienīgi māksla ir paliekoša, tāpēc nemirstības labā pagātnei var uzvert ar romāna rakstīšanu. Īsts mākslinieks kļūst par spoguļi citiem, kurā tie redzētu paši sevi. Cilvēki var neievērot spoguļi. Prusta romāns kā spoguļis, kurā pats autors pazūd, jo tajā lasām savu dzīvi. Tā ir īstā māksla un īsts mantojums.

Sākotnēji Prusts bija iecerējis romānu strukturēt atbilstoši katedrāles arhitektonikai, tomēr šo plānojumu neīstenoja, uzskatot, ka šādi vairāk akcentēsies noslēgts monolītisms, kamēr viņš vēlējas uzsvērt atvērtību, mainību un attīstību.

Sava pēdējā romāna daļas iecerē sākotnēji bija paredzējis nosaukumu „Nemitīgā adorācija” (*L'Adoration Perpétuelle*), kurā sv. Mises liturģiskais fons it kā ļautu sasniegt sacerējuma kulmināciju, kad mākslinieks garīgi atdzimst radošumā un garīgā priekā (fr. val. *felicité*). Prusts nepraktizēja katolisko ticību, tomēr bija kristīts un iestiprināts. Viņš varēja novērtēt Svētās Mises un sakramentālo zīmju nozīmi. Atgriešanās pagātnes pieredzē ļāva viņam caur sajūtām uzvert šo zīmju iespēju pārsniegt laiku un piedzīvot „noslēpumu”, proti, žēlastībā sastapt noslēpumaino Dievu savā ikdienā. Tuvojoties nāvei Prusts varēja tiešām tiekties uz dievišķo kopību un svētlaimi.

Svinot Prusta nāves jubileju, novērtēsim savu pieredzi, kurā varam atklāt Dieva klātbūtnes, viņa gādības un uzticības iezīmes, kuras rosina uz slavēšanu, pateicību un vēlmi pastāvēt patiesā sadraudzībā ar Dievu un līdzcilvēkiem.

Kurtam Vonnegūtam – 100

Pirms 100 gadiem - 1922. gada 11. novembrī Indianapolisā dzimst Kurts Vonnegūts. 1943. gada martā tiek iesaukts ASV armijā, saņemts gūstā. 1945. gada 13. februārī, Drēzdenes bombardēšanas laikā Vonnegūts kopā ar citiem sabiedroto karagūstekņiem patvēries pazemes gaļas glabātavā, kas kļūst par pamatu viņa romānam *Lopkautuve Nr.5*. 1945. gada maijā tiek atbrīvots un atgriežas ASV.

1950. gada 11. februārī tiek publicēts viņa pirmais īsais stāsts. 1952. gadā tiek izdots pirmais Vonnegūta romāns, "Mehāniskās klavieres". 1963.

gadā tiek izdots "Kaķa šūpulis," 1965. gada martā iznāk "Lai Dievs jūs svētī, mister Rouzvoter!", kas ir pirmā ievēribu guvusī Vonnegūta grāmata. 1969. gada martā iznāk "Lopkautuve Nr. 5". Darbs sasniedz Ņujorkas bestselleru saraksta virsotni. 1971. gadā Čikāgas Universitāte pieņem romānu "Kaķa šūpulis" kā maģistrantūras disertāciju un piešķir Kurtam Vonnegūtam maģistra grādu sociālajā antropoloģijā. 2005. gadā iznāk Vonnegūta pēdējā grāmata "Cilvēks bez valsts". Kurts Vonnegūts miris 2007. gada 11. aprīlī Ņujorkā, 84 gadu vecumā.

Pārsvārā klasificēts kā zinātniskās fantastikas rakstnieks. Savos filozofiskajos uzskatos brīvdomātājs, humānists, sauca sevi par unitāristu – universālistu. Uzskatīja, ka ir ateists un agnostiķis, kas mīl un pagodina Jēzu

Kristu (*Christ – loving atheist; Christ – Worshipping agnostic*). Apbrīnoja Jēzu Kristu, Jaunās derības tekstus, īpaši Jēzus kalna sprediķi (sal. Mt 5–7). Romānā „Ietupinātais” (1979) privilīģētās kārtas pārstāvis Habguds dzīvo un strādā ograču un sociālistu vidū tieši Jēzus kalna sprediķa dēļ (2003.g. izdevumā 14.lpp.). Eseju krājumā „Cilvēks bez valsts” (2005) autoram Kristus ir „visdzižākais un cilvēciskākais no visiem cilvēkiem” (2007.g. izdevumā 69.lpp.). Visvairāk pazīstamajā darbā „Lopkautuve Nr 5” (1969) Dievs pieņem Kristu par dēlu vienīgi pēc krustā sišanas, kad sods “nāks pār ikvienu, kas mocīs nabadziņus bez ietekmīgiem radiem” (1987.g. izdevumā 82.lpp.). Turpat (49.-50.lpp.) norādīts, ka daudziem palīdz lūgsna: Dievs, dod man rāmu garu pieņemt visu, ko nespēju ietekmēt, drosmi ietekmēt visu, ko spēju, un gudrību – vienmēr atšķirt vienu no otra. Vonnegūts uzskatījis, ka Karla Marksa vārdi par reliģiju kā opiju tautai īstenībā paūz nevis reliģijas kritiku, bet tieši nepieciešamību uzsvērt, ka Dievs žēlsirdībā rūpējas par cilvēku, jo opijs atvieglo dzīvi. Uzmanējot koledžas beidzējus, Vonnegūts norādīja uz Jēzu kā „Miera karali”, kurš atstājis vislielāko mantojumu tēvreizes vārdos: lūgt un sniegt piedošanu citiem.

Pats nepiederēdams pie konkrētas draudzes, Vonnegūts tomēr novērtēja Baznīcas nepieciešamību tiem, kuriem vajag ģimeniskumu (*extended family*) un atbalstu.

**Notiek katedrāles draudzes
locekļu aptauja
Lūgums aizpildīt priekštelpā
pieejamās anketas vai
arī interneta vietnē:
www.jekabakatedrale.lv
<https://forms.gle/VRdyHru4arPBR2cv6>**

**Aptauja piedāvāta līdz
2023. gada janvārim**

* * *

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu
pie dievnama apmeklēšanas vai
ar bankas pārskaitījumu
Rīgas Svētā Jēkaba
Romas katoļu draudze
Reģ Nr. 90000106696
UNLALV2X
SEB bankas konta nr.
LV84UNLA0002000701505

* * *

**Lielākā dāvana
dzīvajiem un mirušajiem
Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos
ir lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās.
Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.**

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67326419

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

Vestnesitis.wordpress.com

